

klart nok, at, saalænge Staden Kjøbenhavn ikke har Hegnsynsmænd — og det har den hidtil ikke — ville de tilstødende Kommuner ikke kunne faae et saadant Spørgsmaal afgjort. Dernæst har jo Staden Kjøbenhavn paa sin Grund, om end ikke i nogen stor Udstrækning, saa dog noget Areal, der benyttes til Agerbrug og til større Havedyrkning, og for dette Areals Vedkommende vil altsaa en Hegnslov kunne yde den samme Nytte med Hensyn til Kjøbenhavn, som den nu yder andesteds for Agerbruget. Endelig vil Kjøbenhavn efter det foreliggende Lovforslag, samtidigt med at Byen ved samme faaer Hegnsynsmænd, ogsaa — det er fastsat i Lovforslagets § 25 — faae en Oversynskommisjon, der her vil overtage de Landvæsenkommisjonerne andesteds overdragne Forretninger, og derved vil der ganske sikkert afhjælpes et Savn, som oftere har været følt i Kjøbenhavn i saadanne Sager, som i paakommende Tilfælde ellers afgjøres af Landvæsenkommisjonerne. — Men, medens jeg erkjender dette, saa er, som det vil ses af Motiverne til Lovforslaget, og som jeg er bekendt med andestedsfra — det dog imidlertid egentlig ikke Hensynet hertil, der væsentligt har fremkaldt nærværende Lovforslag. Det er meget mere nærmest fremkommet for at tilvejebringe Bestemmelser angaaende en lettere og bedre Ordning af Hegnsforholdene paa den Del af Staden Kjøbenhavns Grund, der er bebygget, og hvor der ikke findes Agerbrug, altsaa hvor de Arealer, som skulle adskilles ved Hegn, nærmest ere Gaardsplads, Smaahaver, Dplagspladser osv. Det er særligt af Hensyn hertil, at man har tænkt paa at udvide Hegnsloven af 1869 til Kjøbenhavn. Der eksisterer nemlig hidtil ikke nogen Lovbestemmelse i denne Retning hverken for Kjøbenhavns eller for Kjøbstædernes Vedkommende, og man har altsaa der maattet hjælpe sig paa anden Maade. Jeg tror nu imidlertid, at man hidtil har hjulpet sig ret godt i saa Henseende. I det mindste taler efter min Opfattelse den almindelige Erfaring for, at man ikke her videre har følt Savnet af saadanne Lovbestemmelser. Dette er jo ogsaa ligefrem begrundet dert, at Hegnsforholdene mellem saadanne Arealer som

at der i de Salgsbetingelser, hvorunder Gieven er kommen i Besiddelse af de omhandlede Arealer, er fastsat Bestemmelser om, hvor der skal sættes Hegn eller ikke, af hvilken Beskaffenhed de skulle være, og hvorledes de skulle vedligeholdes. Det vil derfor i Almindelighed være let for de forskjellige Giere at træffe Overenskomst herom indbyrdes, og navnlig saameget mere, som deres sælleds Interesse gjør, at de maa søge at enes. Istedet herfor ville nu de Bestemmelser, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at fastsætte, i paakommende Tilfælde henvide Afgjørelsen til Hegnsynsmænd, til Mænd, der altsaa i saadanne Tilfælde ved deres Skjøn skulle afgjøre, hvor Retten er. Man vil altsaa egentlig ordne Forholdet saaledes, at, medens Gierne af de forskjellige heromhandlede Eiendomme tidligere have været henviste til at maatte enes, aabnes der den nu Udgang til at faae mulige Uenigheder afgjorte paa anden Maade. Men efter det, jeg kjender til den menneskelige Natur og til den Maade, hvorpaa den yttrev sig under saadanne Forhold, da vil man ganske vist ogsaa under Forudsætning af, at saadanne Bestemmelser gives, komme til at kjende til Stridigheder i disse Forhold, som man ikke har kjendt noget til før, idet Alt hidtil, som sagt, har ordnet sig meget let ad Overenskomstens Vej. — Men dertil kommer nu frendes, at jeg ikke skjønner, at det Offentlige har nogen virkelig Interesse i Ordningen af disse Forhold, hvorfor jeg ikke heller tror, at det er tilfældigt, at der ikke indtil nu findes Lovbestemmelser om samme. Det Offentlige har Interesse i, at en enkelt Gier ikke opfører Hegn for sin Eiendom saa høit, at han derved berøver andre Eiendomme Lys og Luft. Det Offentlige har Interesse i, at Eiendommene ikke adskilles ved saa høje Hegn, at det forhindrer Encirkulationen fra den ene Gaardsplads til den anden. Men det Offentlige har efter mit Skjøn ikke nogen Interesse i, om tvende Eiendomme ere adskilte fra hinanden ved Stakit eller ved Plankeværk, eller slet ikke ere adskilte ved noget Hegn, hvis de vedkommende Giere indbyrdes finde dette overensstemmende med deres Interesser. Bygningsloven for Kjøbenhavn af 17de Mars 1856 gaar ogsaa ud